

Хадарцев Олександр Валентинович,

*к.е.н., ст. викладач кафедри економіки підприємства та управління персоналом,
Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка*

Савинський Сергій Іванович,

*студент 4-го курсу,
Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка*

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ІНФРАСТРУКТУРА ТА ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ

За існуючої політико-економічної ситуації розвиток підприємництва потребує удосконалення організаційного-правового забезпечення за структурними складовими механізми державного управління в адміністративно-територіальному і галузевому аспектах. Так, за результатами досліджень чинного законодавства, К. Пастух вважає доцільним виділення чотирьох етапів формування і реалізації державної економічної політики. При цьому координованість серед регулятивних важелів при здійсненні цих етапів дозволить досягти інтегрованості всього комплексу заходів активізації підприємництва на національному і регіональному рівні [1]. Активізація підприємницької діяльності потребує здійснення заходів щодо створення сприятливих умов економічного середовища за наступними напрямками:

- впровадження заходів структурної перебудови економіки на основі технологічного розвитку, оновлення зовнішньоторговельної спеціалізації України, частки й обсягів середньо- та високотехнологічного експорту;

- реформування системи державних закупівель як інструменту стимулювання виробництва ресурсозберігаючої продукції, адаптація системи державних закупівель до міжнародних вимог і стандартів;

- впровадження механізмів адміністративного, ресурсного та фінансового забезпечення децентралізації, що має стати потужним мотиваційним рушієм

економічного розвитку;

- поглиблення міжнародного співробітництва, посилення координації з міжнародною економічною спільнотою;

- подолання системної корупції, що має стати основою впровадження ресурсоефективної моделі економічного розвитку;

- гарантія і забезпечення права власності як базису економічного розвитку України.

Результатом таких удосконалень має стати якісне поліпшення стану економічного середовища: конкуренції, бізнес-клімату, інвестиційної привабливості, інноваційної активності. Це створить істотний рівень мотивації щодо впровадження підприємницьких ініціатив, запобігатиме неефективному державному втручанню і надмірному адміністративному впливу на суб'єктів господарювання, що у підсумку дозволить забезпечити поступове наближення України до кращих світових практик здійснення політики ресурсозбереження.

Слід вказати, що важливу роль у фінансуванні інвестиційно-інноваційної діяльності підприємств відіграє структура ринку капіталу, про що наголошено у науковій доповіді НАН України [2]. Так, дослідники зазначають, що ефективне використання інструментів фінансування не тільки сприятиме вирішенню поточних проблем, пов'язаних з модернізацією економіки, а й є необхідною умовою для її подальшого сталого розвитку. Разом з тим у доповіді вказані основні проблеми фінансової інфраструктури [2, с. 135]:

1. Можливості банківського кредитування реального сектора економіки істотно обмежені високою вартістю залучених ресурсів.

2. Український ринок цінних паперів протягом останніх років все ще перебуває у процесі становлення і фактично не спроможний фінансувати вітчизняну економіку в необхідних масштабах.

3. Обсяги емісії цінних паперів порівняно невеликі, а позитивна динаміка їхнього зростання протягом останніх років відсутня.

4. Головні ризики мають політичне походження та проявляються у недоліках механізмів захисту прав інвесторів і контролю за прозорістю діяльності.

Таким чином у фінансуванні вітчизняної економіки та підприємництва використовується лише невелика частина значного фінансового потенціалу вітчизняного ринку капіталу. Тому, для удосконалення інфраструктури фінансового забезпечення підприємництва доцільно скористатися розробками А.Ф. Мельник та Р.А. Кучер, які пропонують спрямувати зусилля за наступними напрямками [3, с. 36-37]:

- стратегічне програмування формування розгалуженої та скоординованої мережі об'єктів інфраструктури підприємництва;

- забезпечення фінансування та відповідного матеріально-технічного забезпечення через залучення приватних інвесторів, державного фінансування чи фінансування на засадах державно-приватного партнерства окремих пілотних проектів створення об'єктів інфраструктури;

- активна участь бізнес-асоціацій, громадських організацій та інших об'єднань підприємців у складі комітетів, комісій, які створені при органах виконавчої влади;

- створення спеціальної інфраструктури, яка обслуговує венчурне фінансування, ризикові функції підприємництва, послуги страхування.

Література:

1. Пастух К. Нормативно-правове забезпечення формування та реалізації державної економічної політики на регіональному рівні в Україні / К. Пастух // Державне управління та місцеве самоврядування: зб. наук. пр. ДРІДУ НАДУ – Дніпропетровськ: ДРІДУ НАДУ. – 2014. – С. 111-119.

2. Структурні трансформації в економіці України: динаміка, суперечності та вплив на економічний розвиток: наукова доповідь / [Шинкарук Л.В., Бевз І.А., Барановська І.В. та ін.]; за ред. чл.-кор. НАН України Л.В. Шинкарук; НАН України, ДУ «Ін-т екон. та прогнозув. НАН України». – К., 2015. – 304 с.

3. Мельник А.Ф. Регіональна інфраструктура підприємництва: пріоритети та перспективи розвитку / А.Ф. Мельник, Р.А. Кучер // Науковий вісник Полісся. – 2015. – №4(4). – С. 32-38.